

29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' Ματθαίου (Χαναναίας).

Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107).

Ἦχος πλ.δ'. Ἐωθινὸν ια'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος πλ.δ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι-Θ

Και τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο χος των
Α πο στο λων γε νο με νος την πρα ξιν ευ ρες
θε ο ο πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν
δι α του το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο
το μων και τη πι ρει ε νη θλη σας μεχ ρις αι αι
μα τος Ι ε ρο μαρ τυς Ι γνα τι ε πρε σβευ ε
Χρι ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Aνεστησεκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
και αγ γε λοςφω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α
σα σθε των δα κρουωντοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουουσαι ο τι α νε στη
Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Aνα στα ας εκ του τα αφουως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι
υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοιςως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν

τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε
τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω
μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε
βο η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω
ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ
πα αρχεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω ω σμε ε νον

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Ἀδ' Γα ρ

A ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε
κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη
γερ με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το
τοις μα θη ταις σου εν Σι ι ων ο τι α νε στης
η ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε
σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι
Δόξα

T α μυ ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης
χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο
τι α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη
σας σω σαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

E πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα

σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στημα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
ης Θε ος ε σαρκω θε και παι δι ον γε γονεν ο προ
αι ω νων υ παρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ
τε ρανου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ϛ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τσ θα να α
τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παντας ελευθερωσωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σου

Τιτα μυστρα συμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη

τραι κρινατε ο αγραπτων εντωτα φω

γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ιδετε υ

μεις τον τααφον και ησθητε ο σωτηρ γαρ ε

ξα νεεστη τσ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σου

Λιανθρωπι μυροφοροι εδραμον προς το μνη

μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ειειπεθη εν ο καιρος πεπαυται

μη κλαιετε την αναστασιν δε Αποστολοις ειει

παατε

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματὰς

Μυροφόροι γυναικες μετὰ μύρων

ἐλθὺσαι πρὸς τὸ μνημασ Σωτὴρ ἐν ἡχρὸν

το Ἀγγε ελθ πρὸς αὐτὰς φθεγγο με ἐν ἄτι με

τὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λόγι ζεσθε ὡς Θεοσ

γὰρ ἐξάνε ἐστητῶ μνημα ατος

Δὸ ξα Πατρι και Υι ω και Ἀγι ω Πνευμα

τι

Προσκυνησμεν Πατε ερα και τον τῶσ τῶ

Υιο ον τε και το Ἀαγι ον Πνευμα την αγι ι

αν Τρια αδα εν μι αατη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρῶζοντες το Ἀαγι ος Ἀγι ος Ἀ

γι ος ει Κυ ρι ι ε

Και νυ υν και α ει και εις τῶσ αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Ζω οδο οτην τε κῶσῶ ε λυ τρωσω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω πος

A λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α Α λλη λϑ
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α Α λλη
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
 κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
 Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σσ

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
 η μοσ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ε εν νε ε

κροιοι οι οισ λο γι σθεε ε ε ντα τθ θα να

τθ ς δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ

τω το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα

και εξ α δσ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως

τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων

εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τθ

μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μν ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σθ θ θ θη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να

α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Μυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες²² με τα μυρωνελ θς ς ς σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ⁹ ε νη
χς ς ντο Α γγε ε ε λς²² προς αυ τας φθε γγο
με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε⁹ ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α α
τος⁹

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι⁹

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα²² και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα⁹ τη η η η ην
Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη
ς σι ι ι α²² συν τοι ο ις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹
Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τας αι

ω ωνας τω ων αι ω ω ω νων α α μην

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ

ς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι ι α Α

λλη λς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι ι α Α

λλη λς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Νη ρ

Εκ νεοτητος μου ο εχθροος μεπει
ραζειταις ηδοναις φλεγει με εγω δε πεποιθως εν
σοι Κυριε τροπουμαι του τον
ν ρ

Οιμισουντες Σιων γενηθη η τωσανδη
πριν εκσπαση η ναι ως χορτος συγκοψει γαρ Χριστος
αυχεενας αυτων τομη βασανων
ν ρ

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι *ν ρ* και νυν και αι και εις τους αι
ωνων αμην *ν ρ*

Αγιω Πνευματι τοζηντα παντα φως εκ

φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν
αυ το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω
τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτι ο μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πρι ν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να αρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα

τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε

πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γρ

κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι

α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το

γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι

ον κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α

α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκειμένον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἔὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

I δε γαρ εν α νο μι αι συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

I δε γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σομαι

Aκου τι εις μοι αγαλλιαισιν και ευφρο
συνην αγαλλιαισονται οστε ατεταπεινω με
να

Aποσρεψον το προσωπον σαποτων α
μαρτιων μη και πασαστας ανομιαση εξαλει
ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθεση εγκαινισον εν τοις εγκαιτοις
μη

Mη απορηση με απο τα προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανεληση απε
μη

Aποδος μοι την αγαλλιαισιν του σωτη
ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστηριξον
με

Διδαξω ανους τας οδους σα και ασε

βεις ε πι σε ε πι στρεψι σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ θη ν
δι και ο συ νη ν σ θ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σ θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
στην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρ θ σα λη μ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε ανοι σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ολων προ σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς προ σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

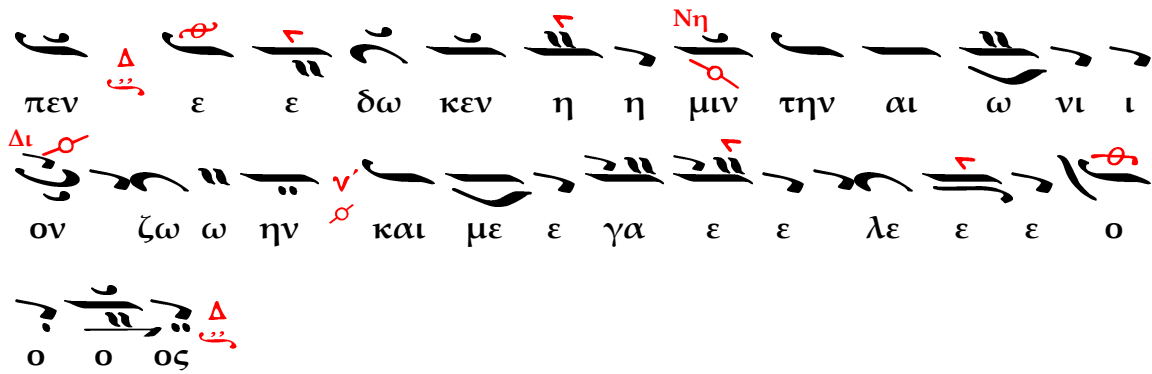
Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σς α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναῖξιν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνῶν, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς Ϛ' (δ'), οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἰγνάτιον τὸν Ἐῷον ἐν ἄσμασιν ἀστέρα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθύνας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φωτὶ καταύγασον, τῆς ἐνοικουσίας χάριτος ἐν σοί, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, καὶ τῶν παθῶν τὴν

σύγχυσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκέδασον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆ ὡσπερ γονιμωτάτη πέφηνας, ἑκατοστεύοντα, καρποφορῶν τὸν σπόρον τῷ Χριστῷ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τῷ τὰς ψυχὰς ἀρδεύοντι, τῇ ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοήσας προγνωστικῇ δυνάμει σου, τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς, ὁ τοῦ παντὸς Δεσπότης καὶ Θεός, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν.

Δόξα.

Ἀκτίσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος, Ἡλίου πάνσοφε, Ἀνατολῆς ἐξώρησας λαμπρῶς, αἰσθητὸς ὡσπερ ἥλιος, τὸ ζοφερόν τῆς Δύσεως, περιαιγάζων τῷ κηρύγματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκία Γεννήτορος, καὶ συνεργεία Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἀμαρτίας, τῆς σαρκὸς σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, κεκακωμένον τοῖς δεινοῖς πάθεσι, τοῖς τῆς σαρκὸς Ἰγνάτιε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁμόφρονά σε Χριστός, τῶν Ἀποστόλων εὖ εἰδὼς τέθεικε, θείῳ φωτὶ λάμποντα, ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Δόξα.

Νεκρούμενον διὰ σέ, τὸν Ζωοδότην καθορῶν ἔδραμες, τὸν δι' αὐτὸν θάνατον, πόθῳ ὑποστῆναι Ἰγνάτιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, προκαθαρθεῖσα ᾧ Σεμνῇ Πνεύματι, τῆς λογικῆς φύσεως, ἐπ' εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείῳ Πνεύματι πεφωτισμένος, θράσος τύραννον ἐν παρῶν σία, ποιμαντικῇ μεγαλοφρόνως κατήσχυνας· καὶ ἐκπεράσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος, πρὸς τὸν λιμένα τὸν θεῖον κατήντησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἢ ἐκ τῆς Ῥώμης εἰς Ἀντιόχειαν Ἀνακομιδῇ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχ. Χάρις λέουσιν Ἰγνάτιε παμβόροις,
Σοῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιστοῖς μέρος.

Τῇ δ' ἐνάτῃ ἐπάνοδος Ἰγνατίῳ εἰκάδι τύχθη.

Οὗτος, διάδοχος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων γενόμενος, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐχορημάτισε, Μαθητῆς ὑπάρξας σὺν Πολυκάρπῳ, τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας Προέδρῳ, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Προσάγεται οὖν Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ· καὶ πᾶσαν ὑπενεγκῶν βασάνων πείραν, καὶ ὑπεράνω πάντων γενόμενος, ἐπὶ Ῥώμην στέλλεται θηριομαχίῳ. Οὗ γενομένου, Χριστιανοὶ τινες εἰς Ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθοῦμενον τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται. Οἱ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὰ κατέθεντο· οὗ δὲ χάριν, Ἐορτὴν χαρμόσυνον ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Σαμοσάτοις τελειωθέντων, Φιλοθέου, Ὑπερεχίου, Ἀβίβου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ, Ἰακώβου καὶ Παρηγορίου.

Στίχ. Ὑπὲρ προσηλωθέντος ἐν Σταυρῷ Λόγου,
Ἑπτὰ προσηλώθησαν Ἀθλητῶν κάραι.

Οὗτοι τῷ Χριστῷ στρατευσάμενοι, καὶ τὴν πλάνην στηλιτεύσαντες, ῥοπάλοις τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηροὺς συνθλῶνται. Εἶτα ξέονται ἀφειδῶς καὶ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἰρκτῇ ἐναποτίθενται. Καὶ αὖθις ἐξενεχθέντες, ξέονται· καὶ ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς κάρας ἤλοις προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σιλουανοῦ Ἐπισκόπου Ἐμέσης, Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου.

Στίχ. Σιλουανὸς Λουκᾶς τε σὺν τῷ Μωκίῳ,
Ἦμβλυαν ὀρμᾶς καὶ λεόντων ἀγρίων.

Τοῦ Νουμεριανοῦ βασιλεύοντος, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τότε ἐμηνύθη τῷ Ἄρχοντι τῆς Ἐμεσηνῶν πόλεως περὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλουανοῦ, τοῦ Ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ εὐθέως ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ Λουκᾶς Διάκονος, καὶ Μώκιος Ἀναγνώστης, καὶ παρέστησαν τῷ Ἄρχοντι δέσμιοι. Οὓς καὶ ἐπιμελῶς ὁ Ἄρχων ἀνακρίνας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν Θεὸν μόνον ἀληθινόν, τοὺς δὲ τὰ εἰδῶλα σεβομένους ἀναθεματίσαντας, εἰς μεγάλην ὀργὴν καὶ μανίαν ἐκινήθη. Διὸ καὶ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτοὺς μεταπεῖσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς· καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν, ἐλιμαγχόνησεν. Εἶτα πάλιν ἀνακρίνας, ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας μαστίζων καὶ φυλακίζων, καὶ ταριχεύων αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφάνητο κατ' αὐτῶν θηριομαχίαν. Βληθέντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐν τῷ σταδίῳ, καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ Ἅγιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι· καὶ εὐθέως ὁ τὰς δεήσεις τῶν θεραπόντων αὐτοῦ εἰσακούων Θεός, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Τότε οἱ ἄγριοι θῆρες, τῶν Ἁγίων αἰδεσθέντες τὰ λείψανα, ἀνεχώρησαν, μηδ'

ὄπωσοῦν ἀφάμενοι τούτων. Καταλαβούσης δὲ νυκτός, Χριστιανοί τινες ἀποσυλήσαντες, ἐκήδευσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σαρβήλου, καὶ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, τῶν ἐν Ἐδέσση παθόντων.

Στίχ. Λιπὼν Σάρβηλος τὰς μισσαρὰς θυσίας,
Χριστῷ προσήχθη σὺν ἀδελφῇ θυσία.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Σάρβηλος τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερεύς. Καί ποτε, ἐορτῆς γενομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐξάρχων τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν, παρὰ Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου ἐλεγχθεὶς, καὶ λοιδορηθεὶς, ὡς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας, κατενύγη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Ἐπισκόπου πεισθεὶς, προσέρχεται τῇ τοῦ Χριστοῦ Πίστει, μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου βαπτίζονται. Ὅθεν εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος Σάρβηλος καθίσταται τῷ Λυσία· καὶ πρῶτον μὲν ῥαβδίζεται, εἶτα σπαθίζεται, καὶ μετ' ὀλίγον ξέεται τὴν ὄψιν· καὶ εἰς τοῦπίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας, τύπτεται κατὰ τῆς γαστροῦς, καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρθᾶται. Ἐνθα καὶ αὐθις κρεμάται καὶ ξέεται, καὶ ἐν διαφόροις τοῦ σώματος μέρεσι πυρὶ κατακαίεται· καὶ τέλος, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον κομίζεται, ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιβεὶς, πριζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων, εἶτα ἀποτεμνόντων τὴν κεφαλὴν· συναπετημήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαρσιμαίου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Στίχ. Δοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῆ Βαρσιμαῖος,
Σύνεστι βαστάσασιν ἡμέρας βάρους.

Οὗτος, ὡς γέγραπται, ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος τῷ Σαρβήλῳ γεγονώς, καὶ βαπτίσας αὐτόν, διεβλήθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Λυσίαν· καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, ἐτύφθη σφοδρῶς. Εἶτα, γραμμάτων Βασιλικῶν καταφοιτησάντων παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς· καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησία, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀφραάτου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης,
Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχεψιμαῖ.

Στίχ. Τὸ παροδικὸν σκεπτόμενος τοῦ βίου,
Ὁ Ἀχεψιμαῖς μόνον Χριστὸν ἐπόθει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γκιλδασίου τοῦ Ρούις, ἐν Βρεττανίᾳ τῆς Γαλλίας ἀσκήσαντος. (†570).

Στίχ. Ἡ κλῆσις «Σοφὸς» δικαία Γκιλδασίῳ·
Πάντα γὰρ σοφῶς ἔπραξεν ἐν τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου τοῦ ἐκ τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου καὶ ἐπισκόπου γενομένου Τουρόφ.

Στίχ. Λαῶ τὴν αὔραν Λαυρέντιος Κυρίου,
Ὡς ἱεράρχης ἐδίδου παναφθόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Γερασίμου,
Πιτιρίμ καὶ Ἰωνᾶ, Ἐπισκόπων Πέρι τῆς Ῥωσίας.

Στίχ. Τριάς ποιμένων τῆς Ἁγίας Τριάδος,
Πλήθη ἄπειρα προσήγαγον Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου,
Ἐπισκόπου Σμολένσκ.

Στίχ. Τιμήσας Θεὸν σωματικῇ ἀσκήσει,
Εἴληφας, Ἰγνάτιε, ἄφθαρτον βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Ἰγνατίου τοῦ Σιναΐτου, τοῦ πνευματικοῦ, τοῦ ἐκ Ῥεθύμνης
καταγομένου.

Στίχ. Ἀκτησίας καὶ εὐχῆς εὐῶδες ἶον
Σίναιον ἠύφρανας, Ἰγνάτιε, ὄρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Δημήτριος ὁ Χιοπολίτης, ὁ ἐν
Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αωβ' (1802), ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Θεσσαλονίκη, οὐκέτι σοι μόνη κλέος ἔσται
Δημήτριος Μάρτυς· καὶ γὰρ ἔχει καὶ Χίος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἰωάννου
Πετταί, τοῦ ἐν Βάλγκα τῆς Ἑσθονίας ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων
ἀποκτανθέντος, ἐν ἔτει ,αθθιθ' (1919).

Στίχ. Καὶ Ἑσθονία πλουτεῖ ἐν Ἰωάννη·
Βαπτιστοῦ ὁμώνυμον μάρτυρα ἔχει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϝ

ὠδὴ α'

X ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε

Πα πο λευσε πο τε **Γα** ω σει τειχος γαρ ε πα γη ε κα

Πα τε ρω θεν υ δωρ **Γα** λα ω πε ζο πο ντο πο ρου

ντι και θε α ρε ςωωϲ μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ
ρι ι ω εν δο ξω ϲ γα ρ δε δο ο ξα α ϲαι

ὠδὴ γ'

Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
πε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου
αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

Ε κα λυ ψενου ρα νϲ η α ρε τη ϲϲ Χρι στε
της κι βω του γα ρ προ ελ θων τϲ α γι α ϲ μα
τος ϲϲ της α φθο ϲ Μη τρος εν τω να ω
της δο ξη ϲϲ ω φ θη ϲω ϲ βρε ε φος α γκα λο φο
ϲ με ε νο ϲ και ε πλη ρω θη τα παν τα της ϲη ϲ αι
νε ε ϲε ω ϲ

ὠδὴ ε'

Ω ϲ ει δεν Η ϲα ι α ϲ ϲυ μ βο λι κω ϲ εν

θρονω επηρμενω θεον υπαγγελων δοξης
 δορυφοορμε ενον ωταλασεβοοαε
 γω προγαρ ειδον σωμα τσμενον θεον φω
 τος αανεσπερσ και ειρηνηνης δεσποοζοο
 ντα

ὠδὴ ς'

Εβοησεε σοι ιδων οπρεε εσ
 βυς τοις οφθαλμοις τω σωτηριον ολα
 οισ επεση εκ θεου Χρισε συ θεος μ

ὠδὴ ζ'

Σε τονεν πυριδροσι σαν τα παιδαςθεολο
 γησαντας και Παρθενω ακηρατω ενοι κη
 σαντα θεον λογον υμνσμεν ευσεβως
 μελωδσσντες ευλογητος ο θεος ο
 των πατερωνημων

ὠδὴ ἡ'

Αἰ νθ μεν ευ λο γθ μεν προ σκυ νθ μεν τον Κυ
ρι ον υ μνην τες και υ περ υ ψθν τες αυ τον εις τες
αι ω ω νας
Α στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε
ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε
με ελ πον ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα Κυ ρι ι
ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Με γα λυ νει η ψυ χη μθ τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευμα μθ ε πι τω Θε ω ω
τω σω ω τη ρι ι μθ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρθ βι μ και εν δο
ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ την α δι α

φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν ^π την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ζ

2

^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δδ λησαν τς ^π ι δου γαρ α πο τς νυν μα κα
ρι ^χ ου σι με πα σαι αι γε νε αι ^π

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρς βιμ ^{Γα} και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^π την α δι α
φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν ^π την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ζ

3

^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς ^π και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς ^π 8 με νοις αυ τον ^π

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρς βιμ ^{Γα} και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κααρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων
και πλς τς ε ξα πε στειλε κε νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Α ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τς πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ τς
ε ως αι ω ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Η ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις πα
αν των των χρι στι α α νω σκε πε φρ ρει
φυ υ λα ατ τε ε ε τς ρς ελ πι ζον τα

ας ει εις σε

Εν νο ο μω σκι α και γραμμα τι τυ

υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεν το

την μη τρανδι α νοι γον α γι ον θε ω δι ο πρω

το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χη γι ον

πρω το το κη μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα

λυ νο με ε ε εν

Ηε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις παν των τω ω

ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φρω ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ

υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τς ςς ελ

πι ι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Εν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα

τι ι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι

πι ι ι ςοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον
 Θε ε ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χς Γι υι
 υι ο ο ον πρω το ο ο το κς με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α αν δρω
 ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
 με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τς

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γ ι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Ἦχος Δι-θ

Με τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε

ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα

ο Ι η σ θ ς ε πο ο με νον η ρε

το το ον Δε σπο ο την ς τος δε τι ι ι ι ι

ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τ ς τον

ε ως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε

φι ι λε Πε ε τρε

Τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Τς πο θω ε ε ορ τα α ζον τας την σην φαι

δρα αν ε πα α νο δον Ι γνα τι ε Θε ο φο

ο ο ρε Ι ε ρο μαρ τυ υς παμμα α καρ λυ τρω

σαι πα σης θλι ι ψε ως και βλαβης τσ ς α λα α
 στορος δι δς πται σμα των α α φεσιν ως ει λη
 φως ε ε ξσ ι αν πα ρα Χρι στσ τσ ς Σωτη η
 ρος

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ε ν δυ ο ται αις θε λη η σε σι και φυ σε
 σι ι Πα να α μω με μι α δε τη υ πο στα
 α α σει τικ τεις Θε ον α α πορρη η τως τον
 δι η μας πτω χε ευ σα ντα με χρι Σταυ ρσ ς θε
 λη η μα τι και η μιν χα ρι σα α με νον τον
 της Θε ο τη η τος πλσ ς τον Θε ο κυ η το ορ
 Παρθε ε νε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλδ Νη ς

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οϊς υ ψι ι στοϊς σοι πρε πει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

1. Τοϋ ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη

ε σται πα α σι τοις ο σι οϊς αυ τσ

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

ε στης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρω σας εκ της δου λει ασ του αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτι ρμων και φι λα αν θρω ω πος

2. Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου αι νει τε αυ

τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τεθεντο αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι

σαντο αλ λα α νε στης και πα ρε εσ χες α φθα ρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

3. **χ** Αινεΐτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε

αυ τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νησ αυ τσ

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γα ρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τη ρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην

σου και την ε ε γε ε ρ σιν

4. **χ** Αινεΐτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν

ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ^v_{δλ}

O αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας ⁷_{δλ} τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων ^v_{δλ} τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το ^v_{δλ}

5. ⁷_{δλ} Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ ⁷_{δλ} αι νει τε αυ τον

εν χορ δαιαις και ορ γα νω ^v_{δλ}

E πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη

τι ^v_{δλ} τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι να η μας ε

λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει ας του εχ θρου ^v_{δλ} και α

θα να τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε

ος ⁷_{δλ} δι α της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρωω

πε ^v_{δλ}

6. ⁷_{δλ} Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ⁷_{δλ} πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυριον ^v _{δλ}

Προσκυνω και δοξαααζω και ανυμνω
Χριστε την σην εκταφου αναστασιν ^v _{δλ} διης ηλευ
θερωσας ημας εκ των του Αδου αλυτων δε
σμων ^v _{δλ} και εδωρησωτω κοσμως Θεος ^Δ _{δλ} ζωην
αιωνιιον και το μεγα εελεεος ^v _{δλ}

7. ^χ _{δλ} Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου ^Δ _{δλ} ^χ _{δλ} μη ε

πιλαθη των πενητων σεις τελος ^v _{δλ}

Tο ζωοδοχον σου μνηη μαφρουρου ντες παρα
νομοι ^θ _{δλ} συντηκουστω διιια εσφραγιισαν το
του το ^v _{δλ} σου δεως αθανατος Θεος και παν το δυ
νααμος ανεστηστρι η ημεερος ^v _{δλ}

8. ^χ _{δλ} Έξομολογήσομαί σοι, Κύριε, έν όλη καρδιά μου ^Δ _{δλ} διη

γησομαι παααντα τα αθαυμασιασ ^v _{δλ}

Πορευθεντος σου εν πυλαις Αδου Κυριε και
ταυτας συντριψαντος ο αιχμαλωτος ουτως εβο

α^{νδ} τ^ρις εστιν ου ουτος ο τι ου κα τα δι κα ζεται εν
 τοις κα τω τα τοις της γης^{νδ} αλ λα και ως σκη νην κα
 τε λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον^{νδ} ε δε
 ξα μην αυ το ον ως θνη τον και τρε μω ως Θε ον
 παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας^{νδ}

Δόξα. Ἐωθινὸν ΙΑ΄.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι^{νδ}
 Φ^{Δι} α νε ρω ω ων σε ε α α αυ τον^{Νη} τοις μα
 θη ται αι αι αι σου Σω ω τηρ^{Δι} με τα α α α την
 α να α α α α α στα α α α σιν^{Νη} Σι μω
 νι ι ι δε δω ω κας την των προ βα α α α τω ων
 νο ο μην^{βχ} εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν την του
 ποι με νειν φρο ντι ι ι δα α αι αι αι των^{νδ} δι
 ο και αι ε λε ε γες ει φι λει ει εις με Πε ε ε

τρε ^Δ ποι με νε τα α α αρ νι α α μου ποι με ε
 νε ε τα προ βα α α τα α α α α μου ο
 δε ευ θε ε ω ως εν δει ει κνυ με ε νο ος το
 φι ι ι λο ο ο ο σσ το ορ γο ον πε ρι του αλ
 λουμα θη η του ε πυν θα α α α νε ε ε ε το
 ω ων ταις προ σβει ει αις Χρι ι στε ε ε ε ε την
 ποι μνη ην Σου ^Δ δι α φυ υ υ υ υ υ υ λα α
 δι ι α φυ υ λα α α τε ^Δ εκ λυ υ υ υ
 κω ων ^{Νη} λυ μαι νο με ε ε ε ε ε νω ω ω ω
 ω ων αυ τη η η ην

Καὶ νῦν...

^{Νη} Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις θε ω ^Δ και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις ευ δο κι α ^ν
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε θε ε
 Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ἰησοῦ Χριστέ και Ἄγιον Πνεῦμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμαρ

τι ιασου κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ

δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Ἄγιος Συ ει ει μονος

Κυριος Ἰησοῦς Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος

αμηην

Καθε καστηνη μεραν ελογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και

εις τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα

αυτη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^νδλ

A α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας ^νδλ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δδλ και α γι ω Πνευμα

τι ^νδλ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναστωνα ι ω

νων α μη ην ^νδλ

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας ^νδλ

Ἄσματικόν. ^νχ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δδλ Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δδλ Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

ας ^νδλ

Ἦχος ^νδλ Νη ς

A να στα ας εκ τῃ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τῶ α δὲ ε λυσας το κα τα κριμα τῶ
 θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
 θρῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
 πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη
 ρυ γμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χε στη
 οι κῶ με νη μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^εγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υ:ι

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη,ρ}εγλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πι

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδρ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψ ο υ σ κ α τ η λ θ ε σ ο ο Ε υ σ π λ α γ χ ν ο σ τ α φ η ν
κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε ρ ο ν ι ν α η μ α σ ε λ ε υ
θ ε ρ ω σ η σ τ ω ν π α θ ω ν η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι σ
η μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

τὸ τέλος: Κ υ ρ ι ε δ ο ξ α σ ο ι ο ι ο ι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν κ α ι π ρ ο σ π ε ε σ ω ω
μ ε ν Χ ρ ι σ τ ω ω ω ω ω σ ω σ ο ν η μ α α σ Υ ι ε ε
Θ ε ο υ ο α ν α σ τ α α α α σ εκ νε κ ρ ω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε ξ υ ψου σκα τη λ θε σ ο ο Ευ σπλα γχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι' θ

Κ αι τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο χος των
Α πο στο λων γε νο με νος την πρα ξιν ευ ρες
θε ο ο πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν
δι α του το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο
το μων και τη πι ςει ε νη θλη σας μεχ ρις αι αι
μα τος Ι ε ρο μαρ τυς Ι γνα τι ε πρε σβευ ε
Χρι ζω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ε μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τδ Κυ ρι ε
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τδ κο ο ο σμδ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χεται σε προσπι ι πτον τα ο

ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠχος 4 Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σασ τω το
κω σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σασ ως
ε πρε πε προ φθα σασ και νυν ε σω σασ η μας Χρι στε
ε ο Θε ος αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις
το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
ους η γα πη σασ ο μο νος φι λα αν θρω ω πο
ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὙΜΝΟΣ

ᾠχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

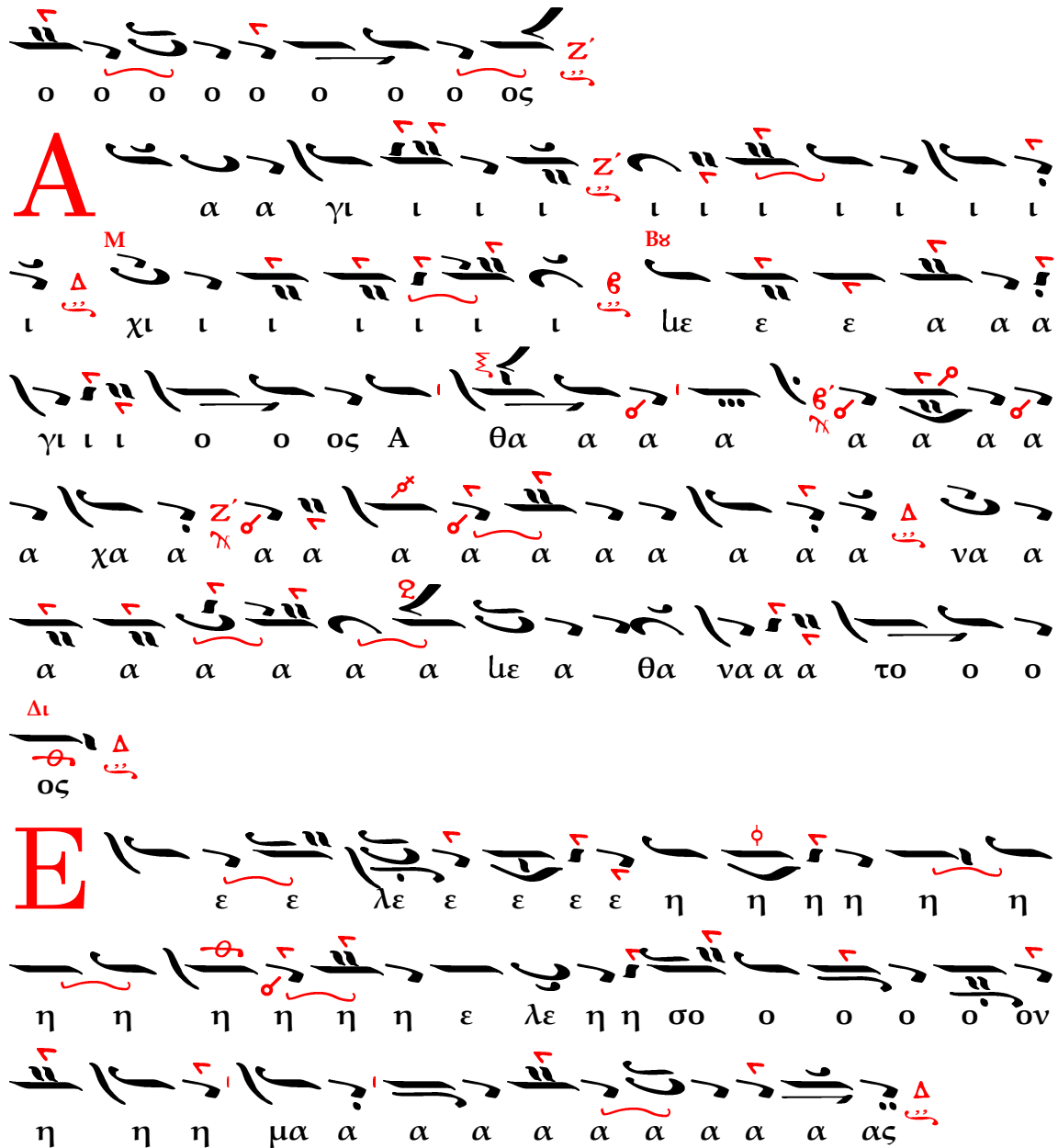
A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΖ΄ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε΄).

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ φάλτης.

Ἦχος Ἀδ' Νη ς

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η ημων

Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός ἐν τῷ Ἰσραήλ

με ἐ γα το ο νο μα αυ τῆ

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η ημων

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ και το κατοι κη

τη ρι ο ν αυ τῆ ἐ ν Σι ω ν

Ε ευ ξασ θε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η μω ω ω ν

Ἦ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Β' Κορ. Γ' 16-18, ζ' 1).

Ἦ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες

ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

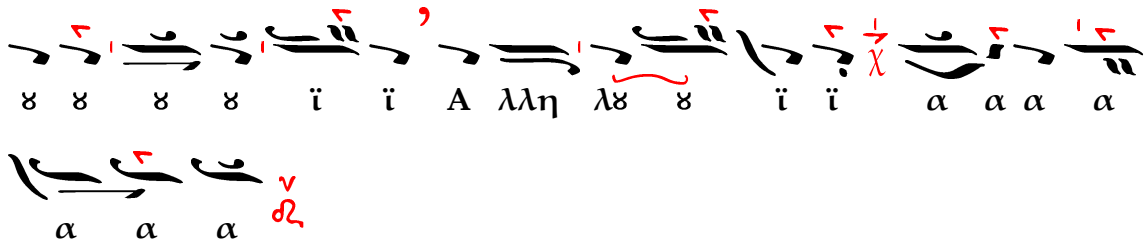
Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇ A α α α α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ A λλη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇
Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
ρι η η η μων

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇ A α α α α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ A λλη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇
Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τϝ εν ε ξο
μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω
μεν α αυ τω

A λλη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α̇ A α α α α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ A λλη λϝ ϝ ϝ

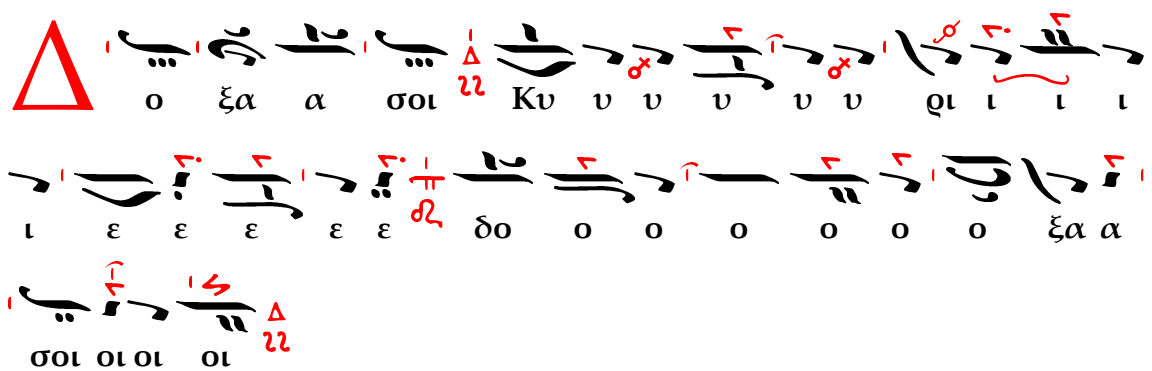
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΖ' Ματθαίου (Χαναanaίας).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιε' 21-28).

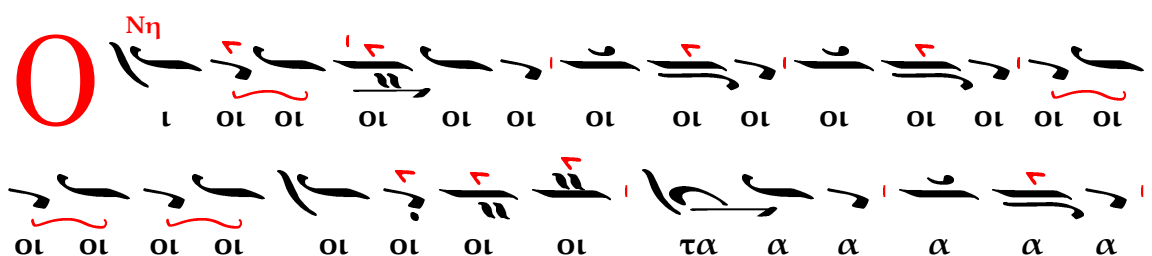
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἐκράυγασεν αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πδ' Νη

α α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι μ
 μ υ υ υ υ υ υ μ υ υ σι ι κω ως Δ ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ο ν τε ες
 και αι αι αι τη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
 ω ω Τρι α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α τρι α α α α α α α δι τον τρι σα α
 α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 μνο ο ο υ μνο ο ν προ σα α δο ο ν τε ε ε λε
 ε ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι

ι ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η

ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω

με ε θα α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι

ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τον Βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

α α α α α των ο ο ο λω ων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α

α α α α α

Ἦχος Ἀδ' Νη

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σον ^νδλ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^βγλ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^βδλ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδλ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^βγλ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδλ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^νδλ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^βγλ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^Δδλ

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δδλ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^βγλ

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρ ι ε ^νδλ

Σ ο ι Κυ υ ρ ι ε ^νδλ

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^νδλ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υς μϛ ^{ν'}₂₂ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϛ ϛ
ϛ ϛ ϛ ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ γη η μϛ και αι αι ρυ
υ ση ης μϛ ^{ν'}₂₂

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ ^{ν'}₂₂
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ
ϛ ^{ν'}₂₂ και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ
ϛ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ ^{ν'}₂₂

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ^{ν'}₂₂
Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ^{ν'}₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

^{ν'} ₂₂
ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ^{ν'} ₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

^{ν'} ₂₂
σοις

A α α μη η η η ην ^{ν'}₂₂ ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην ^{ν'}₂₂

A α α α μη η η η η η η η ην ^{ν'}₂₂

Σ ε υ υ μν ς ς μεν ^{ν'}₂₂ σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε ε εν ^{ν'}₂₂ σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι

ε ^{ν'}₂₂ και δε ε ο ο με θα α α ς ς ς ς

ς ^Δ₂₂ ο θε ε ο ο ο ος η η η μων ^{ν'}₂₂

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως ^{ν'}₂₂ μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η

η ην θε ε ο ο το ο ο ο κον ^{ν'}₂₂ την α ει μα α

κα ρι ι ς ο ον και πα να α μω ω μη η

τον ^{ν'}₂₂ και μη η τε ε ε ρα α α α τ ς ς θε

ς ς ς η η η η μων ^{ν'}₂₂ την τι μι ω ω

τε ε ε ρα αν των χε ρ ς ς βι ιμ και εν δο

ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι
 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α αφιμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο το ο ο κον σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ', Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

Ἦχος Νη ρ

A^{Νη} ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω
 ω ω μη η η η η τον και μη τε ε ρα του Θε
 ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε

ε ε ραντων Χε ε ρου ου βι μι και εν δο ξο
 τε ε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω
 ω ω ων Σε ε ρα α αφιμ την α δι α
 φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε
 κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο
 κον σε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἄναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος Νη ς

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η
 θω ω ως μα κα ρι ι ι ζειειν σε ε την Θε
 ε ο το ο ο κο ον την α ει μα κα ρι
 στο ον και πα να μω ω μη η το ο ον και μη
 τε ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μωων
 την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου
 βι ι μι και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α

αν α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α
 φι μι την α δι α φθο ο ο ο ο ρωω ως
 Θε ον Λο ο γο ον τε κου ου ου ου σαα αν
 την ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο
 ο με ε ε ε εν

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

Ἦχος πλ' Νη

A^{Nη} ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει
 ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο
Πα ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

^M ο ο ο ο ο ^Ω ο ο ο ν Κυ υ ^M υ υ υ

^{Nη} υ υ υ χυ ^ε ρι ι ι ι ^{Δι} ι ι ι ι ι ι του

Κυ ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ^{Δι} ε ε ε ε ε

ε εκ τω ω ω ω ν δ δ η δ δ δ δ ^{Δι}

εκ τω ω ν δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ ^ε δ δ δ ρα α

ε εκ των δ δ ρα νω ω ω ω ω ω ω ν ^{Δι} ^{Πα} εα

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α ^{Πα} λλε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^{Nη} χε ε εα α εα

α α α α ^M α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α λλη η η

η η η η η η η ^M λδ δ δ ^{Nη} ι α λλη λδ ι ι α

α εα α α ^{Δι} λε ε ε ε ε ε λε ε ε γε ε

^{Πα} ε ε ε ε ε ^{Δι} ε ε ε εα α εα α α α α

α λλη η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η χη η η η η η η η η

η η η η η ςα α α α α α α α α α α

α α α α λλη η η η η η χη η η η η η

η α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι ι ι ι α λλη η λϝ ϝ ϝ ι α α

πα α α α λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ιν ςα α α α α α α α α α λλη η η η η η

η η

η η χη η η η η η χη η η η η η ςα α

α α α λλη η η η η η η η η η η λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ι ι α λλη λϝ ϝ ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α χα α α ςα α α α

α ςα α α α α α α ςα α α α α α

α Α λλη λϝ ϝ ι ι α α α α α α α α βϝ

ϝ α α α α χα α α α ςα α α α α Α

λλη λϝ ϝ ι α ςα α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α α

α χα α α

Ἦχος Δι-θ

Ειδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πισιν αλη
θηα διαιρετον Τριαδα προσκυνησαντες
αυτη γαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
ως ος Κυριε οπως ανησωμεν την δοξα
σαν οτι η ξιωσας ημας των α
γιων σε με τας χειν μυστηριων τη ρησον
ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η
μεραν μελετων τας την δι και ο συυνησαν
Αλλη λια Αλλη λια Αλλη
λια

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ